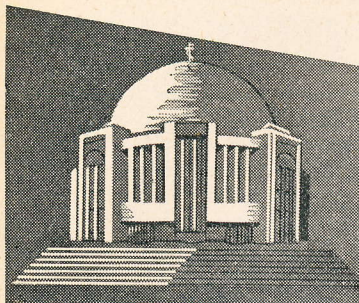

Bewust of onbewust leed berokkenen aan anderen, be-
teekent eigen ondergang!

MEESTER ZELANUS

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 15 . 15 MEI 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

DER WONDEREN WAARDE

Er bestaat een oud Babylonisch verhaal, dat gewijd is aan den godmensch Gilgamesch. Deze wordt daarin beschreven als een held en tegelijk als een voorbeeld van den eeuwig lijdenden en zoekenden mensch. Uit zijn krijgshaftig en emotierijk leven lichten wij een episode, die voor een ieder van ons beteekenis heeft. Deze Gilgamesch is op zijn tocht door het heelal reeds genaderd tot het Eiland der Zaligen, de woonplaats van zijn voorvader Utnapischtim. Maar doordat hij zich nog niet volledig op dit heilige oord heeft afgestemd moet hij weer naar de aarde terugkeeren. Utnapischtim ziet zijn verdriet en om hem te troosten zegt hij:

„Gilgamesch, ge zijt op reis gegaan, je hebt je veel moeite getroost en veel ellende moeten dragen. Wat zal ik je meegeven, opdat je gelukkig weer het land bereikt? Ik wil je een geheim verraden en je van een verborgen wonderkruid vertellen.

Het kruid ziet er uit als een doorn en het groeit onder in de zee. Zijn doorn doet denken aan de stekels van een stekelvarken; het groeit in een ver afgelegen zoetwaterzee. Als ge dat kruid te pakken krijgt en ervan eet, zult gij eeuwige jeugd en eeuwig leven hebben.”

Tintelend van spanning en verlangen gaat Gilgamesch nu heen. Hij vindt den schipper Ur-Schanabi bereid hem te varen. Wanneer zij de zoetwaterzee bereikt hebben, knoopt Gilgamesch zijn gordel los, legt zijn opperkleed af en bevestigt zware steenen aan zijn voeten. Deze trekken hem in de diepte. Daar ontdekt hij ras het kruid, dat zijn voorvader Utnapischtim hem beschreef. Hij plukt het, bewaart het in den schijn van zijn hand, ontdoet zich van de steenen en duikt op naast de boot, waarin Ur-Schanabi wacht. En triomfantelijk zegt hij tot dezen: „Hier heb ik het kruid! Het kruid, dat eeuwig leven belooft en dat voldoet aan het hartstochtelijk verlangen van den mensch: het standhouden van alle krachten, welke de jeugd bezit. Ik wil het meenemen naar mijn met sterke muren omgeven Uruk, het alle helden laten eten en het onder velen uitdeelen. De plant heet: „De grijsaard wordt weer jong. Ik, ik wil er van eten en de volle kracht van mijn jeugd terugkrijgen.” Dan varen zij terug, terwijl de vreugde om de vondst de

lange uren kort. Wanneer zij een stuk land zien, leggen zij aan om te rusten. Gilgamesch dompelt zich onder in het zuivere, koele water van een vijver, onbewust van het gevaar, dat nadert. Want terwijl hij geniet, kruipt een slang naar zijn kruid en neemt het weg. En wanneer het ondiep weer verschijnt is het om een vervloeking te sissen. Gilgamesch zit weenend neer en, Ur-Schanabi aanzien, klaagt hij: „Waartoe heb ik mijn armen moe gewerkt? Waartoe heb ik mijn hartebloed door mijn aderen gejaagd? Ik zwoegde, maar voor mij is daaruit niets goeds geworden. Aan het kruipend ondiep der aarde heb ik onheil bereid! Het kruid lokt mij naar de zee. Laat ons voortaan zee en rivier mijden. Het schip kan aan den oever blijven liggen.” Tot zoover het verhaal van Gilgamesch. Wat heeft zijn droeve ervaring ons te zeggen? Vervang zijn naam door den uwen en het wordt u duidelijk.

Als hij streven wij naar het Eiland der Zaligen, voor ons het bezit der hemelen of, nog wijder, de vereeniging met God. Dit is het verlangen, dat ons bewust of onbewust voortdrijft. Onze Schepper legde het in ons, want het is Zijn Wil, dat we als deelen van Zijn Ziel, Zijn Geest en Zijn Lichaam aan Hem gelijk worden om Hem te vertegenwoordigen. Hij wil, dat wij denken zooals Hij, handelen zooals Hij, liefhebben zooals Hij. Het lijkt ons een onmogelijke opgave. Maar is zij het? Er zijn genoeg voorbeelden, die het tegendeel bewijzen. Denken we aan een Kagawa, die zijn bed deelde met besmettelijk

In verband met de campagne, die thans allerwegen met hernieuwde kracht tegen de doodstraf wordt ingezet, publiceeren wij op blz. 3, 4 en 5 een artikel van Meester Zelanus, onder het hoofd: „Golgotha verbiedt de Doodstraf”. Hierom blijven enkele andere bijdragen, o.a. over de leer van Mary Baker Eddy, tot het volgend nummer liggen.

De redactie

zieken en zijn liefde spreidde over hun wanstaltige, met zweren bedekte lichamen. Aan een Schweitzer, die onze cultuur, ons comfort opgaf om half wilde negers te dienen. Aan André, die de gevaren van de mystiek doorstond om zijn naasten met de zekerheid en de kennis van de astrale werelden te verbinden. Mannen en daden, die bewijzen, dat het mogelijk is God in zijn leven te realiseren. Wanneer we maar bereid zijn ons telkens opnieuw voor oogen te houden, hoe onze opdracht luidt. Dat we niet op aarde zijn alleen om te ijveren voor een mak leven, een goed pensioen en een nette begrafenis. Dat we zonder uitzondering tot heldhaftige daden geroepen zijn. Daden van liefde, die God doen glimlachen in het gelaat van onzen naaste. Daden van wijsheid, die de wereld naar de hemelen opheft. Maar leven we in deze geestdrift, bezitten wij die bereidheid, dien rusteloozen drang? Op volle kracht zeker niet. We schipperen nog en zoeken onder Gods harde opgaaf uit te komen. We zijn hartelijk tegenover onze omgeving als het ons uitkomt en vinden dan, dat we al heel wat doen. Zoo trachten we God met fooien tot vriend te houden. We gooien het in onze betrekkingen tot Hem op een accoordje met gebeden en betuigingen van schuld, en vertellen onszelf, dat we maar gewone menschen zijn en niet geroepen tot grootsche daden. Of we trekken gewichtige gezichten en zeggen onzen geestelijken gidsen: „We staan doof en blind in een leven, dat uit God heet te zijn. Niettemin moeten we hooren, moeten we zien. Verklaar ons den zin ervan, overtuig ons van de noodzaak, ons in te spannen. Laat God ons door een wonder van Zijn wil overtuigen en we zullen gelooven en werken!”

De roep naar het wonder als bovennatuurlijk verschijnsel, het verlangen om door het wonder overtuigd te worden, loopt als een rooden draad door de geschiedenis van den godsdienst. Tot een dramatisch hoogtepunt kwam dit in de laatste dagen van Christus' leven op aarde!

Christus verzuimt het wonder

Daar stonden het hoogste goed en het gemeenste kwaad oog in oog met elkander om voor het forum van de wereld eens en voor goed uit te maken welks macht het grootst was. Omstuwd door zijn fanatieke geloofsgenooten en de Romeinsche soldaten kan Caiphas zich in de komende krachtmeting sterk voelen. En toch ... hij vreest den profeet uit Gallilea, die gedurende zijn korte wandeling over de aarde getoond heeft over buitengewone gaven te beschikken. Caiphas is genoeg realist om de wonderen, die hem toegeschreven worden, niet te ontkennen. Daarvoor zijn de getuigenissen te stellig. Maar juist hierom wil hij het tot een treffen laten komen. Hij moet weten waar hij aan toe is. Verscheurd door spanning, maar uiterlijk volkomen beheerscht, daagt hij Jezus uit. Met sluwe vragen, met sarrende beledigingen, met weerzinwekkende mishandelingen. Maar de profeet blijft in zijn verheven rust en laat zich door niets tot een onbeheerschte handeling verleiden. Dan zet Caiphas alles op alles: hij eischt de doodstraf tegen hem! Wanneer hij is, die hij zegt te zijn, dan zal hij het nu moeten bewijzen. De Volmaakte Zoon Gods zal zich niet laten slachtofferen. De spanning, die over allen komt, is wurgend. Hellen en hemelen zien toen en houden den adem in. Hoe zal Christus nu handelen? De soldaten naderen hem. Zal het nu komen, het groote wonder, waardoor Jezus zijn afkomst en zending onbetwist bewijzen kan? Het wonder, waardoor de gansche geschiedenis een anderen loop zal krijgen en waardoor zelfs een Caiphas zal gelooven? Maar Christus verroert Zich niet en laat Zich gewillig wegvoeren naar de Schedelplaats, vanwaar een veroordeelde nog nimmer levend terugkwam. Hij verzuimt Zijn grootste wonder en Caiphas en de zijnen juichen. De feiten geven hem gelijk. De man, die anderen hielp, is niet in staat zichzelf te helpen. Hij is een dwaas, die sterft aan zijn zieke verbeelding.

Maar waarom verzuimt Hij het?

Daar staan de apostelen wanhopig in hun aan puin geslagen wereld. Zij leek zoo hecht doortimmerd, toen Christus haar nog droeg. Deze vraag stellen zij zonder ophouden, zonder antwoord te verwachten: Bedroog Christus hen, toen Hij Zich den Koning der menschen noemde, den Verlosser, die Goddelijke krachten bezat? Zij kunnen het niet gelooven van hun Jezus — maar waarom paste Hij dan Zijn bovenaardsche vermogens niet toe? Waarom liet Hij Zich als een gewonen misdadiger wegvoeren? In den steek gelaten door hun Meester, opgejaagd door een harde, vijandige wereld, schuilen zij bijeen. Geen hunner ziet de universeele macht van Christus' verzuim. Geen beseft, dat juist Zijn negatie van het grootste wonder Zijn Goddelijkheid triomfantelijk bewijst. Maar om dit te weten, hadden zij cosmisch bewust moeten zijn en dat waren de discipelen niet.

Dit dan zijn de verklaringen, die wij door André van zijn Meesters ontvingen. Om ten minste drie redenen kon en mocht Christus het verwachte wonder niet verrichten.

In de eerste plaats zou hij door het doen oplossen van Zijn stoffelijk lichaam het Goddelijk Scheppingsplan geweld hebben aangedaan. De toepassing van deze geestelijke wet toch hoorde een ander bestaan, een hoogere dimensie toe en nog levend op aarde had Hij Zich naar hâar wetten te voegen of Hij schiep een disharmonie, waardoor Hij Zijn Goddelijk bewustzijn verloochend zou hebben.

Ten tweede zou Hij het doel van Zijn komst naar de aarde hebben gemist, zijn doel: door den inzet van Zijn Eigen Leven aan Zijn geboden het noodige gezag te geven.

En ten derde zou Hij Zichzelf tot een verschijnsel hebben gemaakt. Denkt u zich Christus' Leven en Leer zonder den kruisdood en gevoelt een pijnlijk hiaat, ge mist het culminatiepunt, den bloedsomloop, het hart!

Juist door op Zijn post te blijven en den dood door menschenhand te aanvaarden, schonk Hij ons het middel om ons leven op God af te stemmen. Tevens stelde Hij daardoor eens en voor goed de betrekkelijkheid van het wonder vast. Als Gilgamesch vroegen en vragen wij om een wonderteeken, opdat we kunnen gelooven. Maar Christus leert ons, dat we hierdoor niets kunnen bereiken. Er kunnen ons duizend wonderen geschieden en dan nog vragen we naar meer! Niet door het wonder komen we tot God, niet door factoren van buiten af. Hem kunnen wij slechts winnen door eigen inspanning, door daden van liefde, deemoed en wijsheid. En deze machtige, bevrijdende bewustwording bracht Christus ons, toen Hij bleef en den dood aanvaardde om tot leven te komen!

Christus' Hemelvaart en de onze

Welk een denken, welk een inzicht bepalen Christus' handelingen! Wanneer Hij Zich heeft laten spuwen en slaan, wanneer Hij den smadelijksten der dooden heeft aanvaardt en door oceanen van pijn is gegaan, keert Hij weer tot Zijn vertwijfelde volgelingen, tot Zijn beulen — daarmee Zijn Zending op Goddelijke wijze voltooiend! Los van de aarde en haar beperking, weer levend vanuit Zijn almacht, bouwt Hij Zijn lichaam opnieuw op en verschijnt stralender dan ooit aan de wereld. Hierdoor voegt Hij den slotzin toe aan het gebod, dat Hij ons voorhield en dat luidde: „Wie Mijn leerling wil zijn, verloochene zichzelf, neme Zijn kruis op en volg Mij na — opdat Hij het leven heeft in Mijnen Naam!” Onderkent ge de macht, die Christus heeft uitgespeeld? Hij zegt ons: „Vergaap u niet aan het wonder, verwacht geen hulp van anderen, span u liever in tot het uiterste, beklim als ik

(vervolg op blz. 6, rechts onderaan)

GOLGOTHA VERBIEDT DE DOODSTRAF!

Het Comité van Actie tegen de Doodstraf besloot onlangs tot een nieuwe campagne. Dit te terecht. In de eerste plaats zijn de executies niet wat sommige optimisten meenden beperkt gebleven tot enkele van de ergste misdadigers, maar gaan zij nog regelmatig voort. In de tweede plaats bewijzen de peilingen van het Nederlandsche Gallup-Instituut, dat het aantal aanhangers van de doodstraf met den dag mindert. De Regeering kan en mag hieraan niet voorbijgaan en wij op onze beurt ondersteunen de actie van het Comité dan ook gaarne door middels ons blad een hernieuwd beroep te doen op allen, die bij de rechtspleging betrokken zijn. We vragen van hen zich ernstig te bezinnen op de argumenten, welke door ons nog vóór de eerste executie in woord en geschrift werden verbreid. Toen gingen zij er aan voorbij — mogen zij dan thans tot inzicht komen, gedachtig aan het goede Hollandsche spreekwoord: „Beter ten halve gekeerd, dan ten heele gedwaald!”

„Het woord, dat U heden wordt geschonken, komt regelrecht van Golgotha tot U, het is niet van Uw wereld.” — Aldus ving het betoog aan, dat tijdens een zitting van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” werd uitgesproken en waarin het in deze dagen zoo actueele vraagstuk, of de mensch het recht heeft de doodstraf toe te passen, met een pertinent „Nee” werd beantwoord. Deze afwijzing werd uitgesproken door een Meester uit het leven na den dood en met de volledige instemming aangehoord door hen, die op

logische gronden gelooven in het contact met de astrale wereld — zooals dit ook in den Bijbel telkens beschreven staat. Het Genootschap geeft deze afwijzing het licht, omdat het meent, dat ernstig denkende menschen, gezien de belangrijkheid van het probleem, van zijn zienswijze zullen willen kennis nemen, al gelooven zij dan niet in het hierboven aangegeven contact.

WIE BRACHT OORLOGEN ELLENDE OVER U?

Tijdens het in vele opzichten belangrijke betoog werd allereerst vastgesteld, dat niet één mensch, niet één volk van zichzelf kan zeggen vrij van zonden te zijn. Individuen en volken beleefden de harmonisch geschapen levenswetten van God disharmonisch, zij stapelden fout op fout en bezoedelden ijverig het bewuste en goddelijke Ik van Christus en Zijn geboden. Zelfs zij, die zich Christen noemden, hadden hun naasten niet waarachtig lief, doch verkozen het stoffelijk, grofstoffelijk, ja dierlijk te leven. De geestelijke levensgraad werd slechts door bitter-weinigen behaald. Wie, die oprecht wil zijn jegens zichzelf en de maatschappij, waarvan hij deel uitmaakt, zal dit kunnen ontkennen? Het was de aardse wil, die de oorlogen deed ontstaan. De meerderheid van de volken sprak over deugdzzaamheid, maar greep bij de minste aanleiding naar de wapens en bracht in koelen bloede pijn en ellende over hen, die zij even daarvoor nog hun broeders noemden. „Christenen” leefden zich uit in hartstocht en geweld en zelfs hun geestelijke voorgangers predikten van den kansel haat en vernietiging.

WAT IS DE WAARHEID OMTRENT DE PINKSTERVERSCHEIJNINGEN?

In „De Handelingen der Heilige Apostelen” beschrijft Lucas, hoe de discipelen vergaderd waren. Plotseling kwam er een geruis uit den hemel als van een hevige windvlaag. Vurige tongen verschenen hun, verspreidden zich en zetten zich op ieder van hen neer. Allen werden vervuld van den Heiligen Geest en begonnen verschillende talen te spreken, naar gelang de Geest hen liet spreken.

Nu vertoefden er te Jeruzalem godvreezende joden uit alle volken onder den hemel. Bij dat geruis liepen de menschen te hoop; ze stonden verwonderd, daar iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze raakten buiten zichzelf van verbazing en zeiden: „Zie, zijn allen die daar spreken geen Galliërs? En hoe hooren wij allen hen dan in de eigen taal van ons geboorteland?”

Zij zochten een verklaring en sommigen merkten spottend op: „Ze zijn dronken van zoeten wijn.”

Was dit de verklaring? Of gaf Petrus de waarheid toen hij zeide, dat Christus als Gods Zoon den beloofden Heiligen Geest over Zijn apostelen had uitgestort?

Wij vroegen het den Meesters en hun antwoord was verhelderend. Toen Christus afscheid had genomen van de aarde en terugkeerde tot het „Al”, legde Hij de voleinding van Zijn taak in de handen van Zijn afgezanten, de Mentors van de hemelen. Op Zijn bezieling gingen dezen tot de verzamelde apostelen en trokken de gevoeligen onder hen op in de occulte wetten. Hemelsche en aardse krachten kwamen tot eenheid met als

eerste manifestatie daarvan een kouden luchtstroom. Deze ontstond doordat de hemelingen aura onttrokken aan de sensitieven onder de leerlingen, deze verdichtten en onder hun concentratie beweeglijk maakten. Ook de vurige tongen waren een toepassing van een normale elementale wet. De apostelen zagen hen inderdaad en wel zoo overrompelend duidelijk, dat zij en de anderen nog lang er na de brandlucht roken. Na deze physische verschijnselen volgden de psychische en verbonden de Engelen zich opnieuw met de occultbegaafden onder de apostelen. Door dezen spraken zij in vreemde talen tot de toegestroomde massa. Dit herhaalde zich later telkens, wanneer de Meesters dit noodig vonden.

De dogmatisten van onze samenleving zullen deze astrale verklaring wel weer verontwaardigd kenschetsen als een lompe poging van de „spiritisten” om de heilige gebeurtenissen tot occulte verschijnselen te verlagen. We retourneren deze beschuldiging. Het zijn juist deze orthodoxe zielen, die de Pinkstergebeurtenissen ontteden van de werkelijkheid en hen tot bizarre wonderen maakten. Wij herhalen: er bestaan in Gods Schepping geen wonderen. Elk daarin optredend verschijnsel is een natuurlijke, een logische toepassing van bestaande geestelijke en stoffelijke wetten, want wanneer dit niet het geval zou zijn, viel de Schepping uiteen in incidenteele, op zichzelf staande gebeurtenissen en dan was het met de Goddelijke Harmonie meteen gedaan.

Een kind kan weten, dat het kwaad zichzelf straft. Zoo is niet God, maar alleen de mensch zelf verantwoordelijk voor de ellende, die over zijn hoofd kwam.

„Als ik U deze wetten in hun volle diepte wil verklaren,” zoo sprak de bewuste, astrale persoonlijkheid, „heb ik vele uren noodig. Waar het hier om gaat kan U echter nu reeds duidelijk zijn: elke oorlog is door de volken zelf gewild. Het waarachtige Christuskind ging liever den leeuwenkuil in dan Hem en Zijn geboden te verloochenen. Het zou den brandstapel verkiezen boven het zwaard, want het is niet mogelijk in de rechterhand het kruis te dragen en in de linker- het zwaard. Zulks is bewuste afbraak, de bezoedeling van Hem en zichzelf, het betreden van een hellesfeer. Wat willen dezulken met het leven van Christus beginnen? Hoe willen zij hun denken en handelen verantwoorden als zij voor het Goddelijke Licht staan? Geen ziel op Uw wereld is zonder schuld. Een ieder, die streng en bewust over zichzelf durft oordeelen, kan dit gemakkelijk vaststellen. Wie kan van zichzelf getuigen, dat hij de liefde beoefent, gelijk God en Christus dit voorschrijven? Wie van U is volkomen vrij van leugen, bedrog, haat of hartstocht?

Wie kan zijn naaste, vooral hem, die hem kwaad deed, zeven maal zeventig maal vergeven en hem dienen?

OVER VERRAAD

Wij, die in het leven na den dood een hemel ons bezit kunnen noemen, konden dezen betreden alleen doordat wij onze verkeerde eigenschappen overwonnen en in goede omzetten. Wij bogen ons hoofd voor Golgotha en aanvaardden Christus' leven. Wij braken onszelf duizend en meer malen af in de wetenschap, dat zoo alleen een nieuwe, reine, geestelijke persoonlijkheid uit ons kon opgroeien. Wij zetten onszelf zonder voorbehoud in voor onze onbewuste zusters en broeders en hielden hen aan liefde, kracht en wijsheid winnen. Zoo groeiden wij zelf, we werden dienend, gevend, wetend, er kwam licht en ruimte in ons, we straalden door onze eigenschappen en betraden ten slotte een hemel.

Voelt gij waarom ik U dit alles meedeel? Omdat ge nu kunt weten, hoe ver ge ook zelf nog van de geestelijke persoonlijkheid afstaat. En ook kunt ge er door weten, hoe gij, die U thans bezeerd voelt door Uw onbewuste landgenooten en „recht gesproken” wil zien, jegens hen te handelen hebt.

Gij noemt hen landverraders, omdat zij met Uwe vijanden heulden, maar hoe handelt gij zelf? Gelooft gij waarlijk één oogenblik, dat gij op Uw beurt met een onchristelijke handelwijze, dag in dag uit, de geestelijke bewustwording van Uw land en Uw volk dient? Zijt gij er U van bewust, dat gij Uw God en Uw Christus verraadt, schier ieder uur dat ge leeft, en wel door hun heilige wetten te overtreden en daardoor de harmonie in den cosmos te verstoren? Denkt U hier eens terdege over na en laat den ernst van dit woord diep op U inwerken, het kan beslissend zijn voor Uw leven op aarde en het leven hierna!

Beziel en gestuwd door de miriaden zielen, die de hemelen bevolken, die U beminnen met de volheid van hun geestelijk en ruimtelijk ik, spreek ik thans duidelijke taal. Onbewust van Uw eigen tekortkomingen, onbewust van het feit, dat ge, door tegen de Goddelijke wetten te handelen, zelf voor Uw ellende verantwoordelijk bent, spreekt gij Uw vervloeking uit over hen, die in Uw oorlog tekortschoten. Uw maatschappij schreeuwt om hun veroordeeling, hun misdaden worden in felle kleuren geschilderd, ja droevig-velen eischen den dood van de schuldigste onder hen en worden dan geleid door een onverzoenlijken haat, die huiveringwekkend, die dierlijk is. Dezulken vergeten echter hun eigen tekortkomingen jegens God en Christus, hun maatschappij en hun naasten. Zij vergeten, dat zijzelf de eene fout na de andere maken. Zij vergeten, dat zij zelf in hun beste oogenblikken hun God om vergeving smeeken — zij, die jegens hun onbewuste naasten even-

wel niet eerst het vergevende woord kunnen spreken... En niet alleen vragen zij God om erbarmen, maar zij bidden Hem tevens hun den tijd en de gelegenheid te schenken hun fouten goed te maken — dezelfde geloovige lieden, die thans het recht eischen en nemen om op hun schuldige medemenschen de doodstraf toe te passen.

Wat is dit voor een bewustzijn? Dit is alles onredelijk en leugenachtig, hij, die zoo denkt en handelt, huichelt, hij hoont zijn kerk en beleedigt zijn Goddelijken Schepper. Wie kan dit tegenspreken?

Kinderen van de kerken haten, zij durven de vernietiging van hun zondige naasten te gelasten, zelfs gaan zij in hun hoon zoover, dat ze intusschen onbezwaard hun gebeden tot God opzenden... Zij en hun overheid spreken het doodvonnis uit in naam van God en het recht, alsof God Zich door hen vertegenwoordigd wil zien. Zou een moeder een van haar kinderen bewust kunnen vernietigen? Is een vader in staat zijn kwade en onbewuste kind te martelen, zoo lang tot de ziel zich van het stoflichaam moeten losmaken? Hoe zou een God dit dan kunnen doen — God, Wiens liefde onnoembaar grooter is dan die van een aardsche vader en moeder? Welk een geloof, welk een bewustzijn spreekt er uit hem, die waarlijk van meening is, dat God een aardsch gezag noodig heeft om Zijn schuldige kinderen te vernietigen? De waarheid is, dat God met al hun handelingen niets heeft uit te staan en in Zijn onmetelijke liefde elk Zijner kinderen de mogelijkheid biedt zich den geestelijken levensgraad eigen te maken.

HOE HANDELT GE MET UW LANDVERRADERS?

Beter dan U op aarde weten wij, die vrij van de stof door Gods liefde de wetten van Zijn Schepping leerden kennen en eigen maakten, hoe Uw onbewusten handelden. Wij zagen hen gaan en we hadden hun kunnen toeroepen: „Volg de satanische mentaliteit van het hakenkruis niet. Daar is een ander kruis, dat van Golgotha af Uw wegen wil verlichten. Laat af van verraad en geweld, want ge voert Uzelf naar de duistere hellen en moet eeuwen van strijd en ellende doorleven om U daarvan los te maken. Ge besmet U zelf, Uw vrouw en Uw kind met de heidensche theorieën van Uw „kameraden” en ge zult U daardoor uit Uw maatschappij stooten.” We hadden hun dit kunnen toeroepen, maar wij, die er zelf eens voorstonden onze eigenschappen op een hemel af te stemmen, weten, dat een mensch niet beter kan handelen dan zijn levensgraad toestaat. Het zou ons dus niet geholpen hebben hen te wijzen op hun domme, onverantwoordelijke manier van doen, op hun vreese-lijk falen. Maar juist nu wij, beter dan gij, de draagwijdte van hun schuld kennen, dringen wij er met des te meer klem op aan, dat Uw volk hun de kans geeft hun fouten te boeten en hun innerlijk te vergeestelijken. Voorzeker is hun mentaliteit verknoeid, zijn hun leerstellingen giftig — hierdoor en door de daden, die zij verrichtten, zijn zij een gevaar voor een gezonde, op de liefde en het dienen gerichte samenleving.

Breng hen in afzondering tezamen. Laat ze U dienen, maak van hun leven werking, laat ze trachten goed te maken wat ze misdeden, maar snijd hun levens niet af, ge vergrijpt U daardoor aan de Goddelijke wetten en beneemt hen voor dit leven de kans hun inzichten te wijzigen en een ander hooger bestaan op te bouwen — de kans, die gij zelf Uw God dagelijks afbidt!

Hen dooden is een laffe, goedkoope oplossing, een vurig Christenkind onwaardig. Een waarachtig volgeling van Christus zet alles van zichzelf in om een onbewuste ziel naar een hooger, geestelijk stadium op te trekken. Hij vergeeft zeven maal zeventig honderd maal als het moet, hij bezielt het domme gevoelsleven en tracht het onverpoosd met liefde, geduld en begrip op de gemaakte fouten te wijzen. De waarachtige Christen is altijd en in elke situatie een apostel, die gelijk zijn Goddelijken

Meester de zondaars opzoekt om hen door woord en voorbeeld voor den Alvader te redden. Hij stelt de liefde boven het geweld, gelijk zijn Meester, Die op Golgotha daarvan het treffende bewijs gaf. Dit alles is geen wartaal, het is geestelijke en cosmische realiteit, die door elken geloovige van welke kerk dan ook kan worden onderkend! Millioenen onder U bidden iederen dag: Vader vergeef ons onze schulden, zooals ook wij vergeven onze schuldenaren. Het was een makkelijke belofte, zoo lang Uw schuldenaren hun schuld niet te groot maakten. Thans echter, nu hun schuld aan U afschuwelijk groot is, hebt ge eerst goed de kans Uw woord waar te maken — of prevelde U het slechts gedachteloos zonder de vergaande consequenties er van te beseffen? De onbewusten onder Uw volk brachten leed en ellende over U — al kunt ge thans weten, dat ge het zelf waard. De Goddelijke wetten zijn zoo rechtvaardig, dat U geen haar op het hoofd was gekrenkt als U vrij van schuld zou zijn geweest. Toch gelooft ge, dat ge thans het recht bezit die onbewusten voor hun daden met den dood te straffen? Gij, kleinzieligen, hoe weinig beseft ge wat U te doen staat! Er zijn zielen in Uw midden teruggekeerd, die door de brute heidenen stoffelijk en geestelijk zijn mismaakt, die door hun beulen zijn afgeranseld en gemarteld, die als een Christus aan den muur zijn geslagen en die desondanks zijn teruggekeerd met een hart vol liefde en nog konden zeggen: „Wat was God goed voor ons, wij behooren nog tot de levenden! Wij hebben het leed in heel zijn verschrikking leeren kennen en toch zijn wij er dankbaar voor. Door pijn en smart zijn wij tot nadenken en tot bezinning gekomen, zoodat wij rijker en bewuster werden. Wij wonnen aan waarden, die we tot nog toe onbestaanbaar achtten — door hen, die ons sloegen. Wij kunnen hun vergeven, ook al, omdat wij aan hun fouten de onze konden afmeten. Pas nu durven wij den Calvariëberg betreden en opzien naar het kruis. Want we dienden het leven van God en we hebben lief wat Hij schiep. We leggen er bloemen neer, die we meebrachten uit de hel van de concentratiekampen, alwaar ze tot verdichting kwamen door in onze handelingen, gevoelens en gedachten de liefde van Christus te laten stralen!” Zie, zoo spreekt de mensch, die zich te midden van het dierlijke geweld heeft losgemaakt van haat en leugen en nu de liefde stelt tegenover hardheid. Hoe moet het kerksche kind zich voelen tegenover deze groote, edele karakters, terwijl het — al biddend — met steenen gooit naar zijn broeders?

GOD EN DE DOODSTRAF

Geen volk, geen mensch heeft het recht te doden, zegt Christus en Hij bewees door Zijn leven en Zijn kruisdood, hoe zeer Hij Zelf achter dit gebod stond. Wij, die Zijn ware, diepe persoonlijkheid leerden kennen en liefhebben, herhalen Zijn woord. Niet slechts om hen, die door Uw onbewuste ik dreigen gedood te worden, maar vooral ook om hen, die de straf zullen uitspreken en haar moeten uitvoeren.

HET DIER DEN MENSCH TOT VOORBEELD!

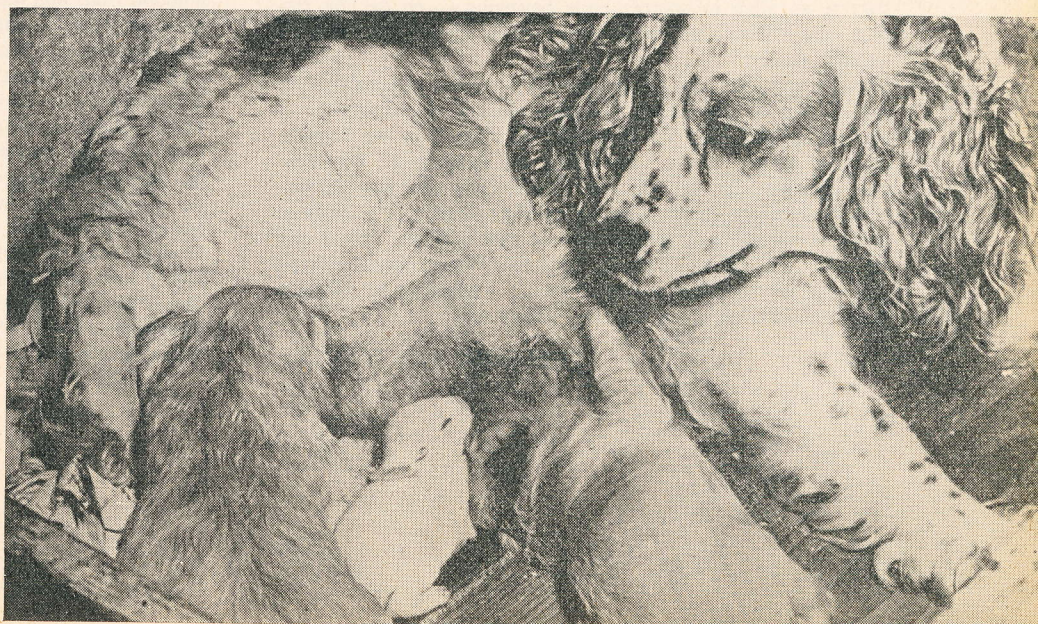
Deze cocker-spaniel schonk onlangs het leven aan zes spanieltjes. Een ervan stierf. Wie schetst de verbazing van de eigenares, toen het dier den volgende dag kwam aandragen met een pasgeboren wit konijntje, dat ze nu met dezelfde liefde voedt en verzorgt als de kleine spaniel, die gestorven was

Want weet, dat de mensch, die bewust om welk motief dan ook een ander zieleleven ombrengt, zichzelf in de eerste plaats vernietigt. Hij schept een wet, die hem zal dwingen de vreeselijke daad goed te maken, omdat God als een Vader van Liefde en Rechtvaardigheid niet kan toestaan, dat het door Hem geschapen leven wordt gedood. Hij laat Zich door geen mensch in welke kwaliteit dan ook Zijn rechten uit handen nemen. Laten derhalve de rechter en hij, die het vonnis uitvoert, goed bedenken, dat zij zichzelf volgens de Goddelijke wetten tot moordenaars maken!

Uw Nederlandsche volk vertegenwoordigt onder de overige landen de hoogste op aarde levende gevoelsafstemming. Nog heeft het echter den geestelijken levensgraad niet bereikt, wat voor een ieder van U duidelijk kan zijn. Gij zijt echter als massa op den weg, die U tot het levenslicht van Christus kan voeren. Gij bezit een Vorstin, die aan de geestelijke herbewapening begon met hen, die als zij voor Golgotha willen strijden en dienen. Uw volk mag derhalve de doodstraf niet toepassen, anders voert ge Uw persoonlijkheid naar omlaag en begeeft U in de duisternis — ver van Golgotha's licht. Juist gij moet de overige volken voorgaan en in Uw land de doodstraf opheffen, wat niet zal nalaten een ontzaglijken indruk te maken. Dan toont gij U pionier, wegbereider van het Koninkrijk Gods, waarover Christus sprak en waarin voor haat, verkeerd begrepen recht en vernietiging geen plaats is. Gij persoonlijk, Uw Vorstin, Uw regeerders en Uw rechters staan voor een zware, maar machtige beslissing. Heel de ruimte ziet toe, hoe gij handelen zult — of ge de liefde of het geweld, Christus of den duivel zult kiezen. Bezin U op de waarden, die ge U reeds eigen maakte. Geef anderen volken het lichtende voorbeeld, zooals Christus het eens deed, tegen alle geweld, hoon en verdachtmaking in. Kniel met Uw Vorstin op Golgotha neer en dank God voor de genade, dat ge nog tot de levenden behoort, dank Hem, dat ge het heidendom en de bruutheid van het onbewuste kind hebt mogen ondergaan, want daardoor ontving U levenswijsheid, kracht, moed en ruimtelijk bewustzijn — de eigenschappen, die gij voor Uw hemeltocht van noode hebt — en doe van dit gezegende gevoel uit goed aan hen, die U sloegen.

Christus zou nimmer het doodvonnis over hen uitspreken. — Durft gij het dan wel?

Bouwers aan de „Eeuw van Christus” verspreidt dit artikel op ruime schaal. Zendt het aan een ieder, die door zijn positie kan bijdragen tot afschaffing van de doodstraf. Leg het voor aan degenen, die de toepassing ervan nuttig en gerechtvaardigd achten, opdat zij Christus' standpunt hieromtrent leeren kennen. Strijdt met ons zoolang tot deze sanatische straf uit onze samenleving wordt verbannen!

Reis naar de Vereenigde Staten

Begin Juni vertrekken Jozef Rulof en Leo Uittenbogaard met hun gezinnen op uitnodiging van hun uitgevers en vrienden naar Amerika. Tijdens dit bezoek, dat circa drie maanden zal duren, zullen zij de contacten, die door Jozef Rulof tijdens zijn vorig verblijf werden gelegd, uitbreiden en verstevigen. Gij, „Evolutie”-lezers, wordt van hun ervaringen regelmatig op de hoogte gehouden. Om dit mogelijk te maken, zal het blad met ingang van 15 Juni éénmaal per maand verschijnen in een omvang van zestien pagina's. U wordt verzocht uw persoonlijke brieven voor bovengenoemden tot hun terugkomst te bewaren. De afdeelingen „Administratie” en „Uitgeverij” werken normaal door. Het belang van deze reis voor de verbreiding van de door de Hemelingen ontvangen Openbaringen kan u allen duidelijk zijn. Er zal onder leiding van de Meesters dan ook niets onbepoofd worden gelaten om tot resultaten te komen. Door de boeken „My Revelations to the Peoples of the Earth” en „Jozef, a life in Two Worlds” (de vertalingen van „De Volkeren der Aarde” en „Jes”) is het Amerikaanse publiek met het leven en de zending van Jozef Rulof bekendgemaakt en het lijkt geen twijfel of zijn persoonlijke komst zal die bekendheid nog vergrooien.

De Meesters verwachten, dat gij op uw eigen plaats eveneens heel uw persoonlijkheid zult blijven inzetten. Ge weet: het gaat om de geestelijke bewustwording van de mensheid, om den bouw van het Koninkrijk Gods. Welaan dan, streeft er de komende maanden naar om de richtlijnen, welke de Meesters u schonken, in praktijk te brengen, zoodat ge de liefde en het gehoor van uw omgeving ontvangt. IJvert met nog meer bezieling dan voorheen voor de boeken, voor „Evolutie”, opdat de berichten die naar Amerika zullen worden gezonden, blij en betekenisvol zijn.

Uw voorvechters doen daar in den vreemde het hunne!

★

Beschuldiging van mysticisme

„Hoe is het mogelijk dat men de dwaasheid begaat met zekere verwijtende minachting te spreken van mysticisme. Verbeeldt men zich dat er iets niet mystiek is in de wereld? Dit is als een man die nooit omhoog heeft gekeken en met minachting spreekt van die malle mensen, die aan sterren gelooven.

Alles is mystiek, van het begin tot het eind, van de diatomeeën tot den Melkweg. Is het groeien van een boom, het leven van een mensch niet mystiek? Ja, is er iets mystieker denkbaar dan het eenvoudige feit dat een plank uit milliarden atomen bestaat, onderling relatief zoover van elkander verwijderd als de sterren, en allen in voortdurende beweging — en dat die atomen, die elkaar niet raken en op niets rusten, een mensch kunnen dragen?

Niets is mystieker dan iets anders. Wij kennen dingen goed of wij kennen dingen weinig. — maar de aard der dingen is er niet anders om. En zeker is het dat de dingen die wij kennen, oneindig gering zijn in vergelijking van hetgeen wij niet kennen. Zoo laat dan hij, die het Heelal voor een gezellig welverlicht kamertje houdt waar hij midden in zit, alle hoekjes en gaatjes kennend, mij van mysticisme beschuldigen. Ik zal mij, ondanks hem en zijn verwijt, het recht voorbehouden nu en dan eens uit te kijken in dien grooten schemernacht, die den kleinen lichtkring onzer begrippen omgeeft.”

FREDERIK VAN EEDEN

Intrekking waarschuwing

In ons nummer van 15 Januari 1947 waarschuwden wij voor de praktijken van het Haagsche medium Nieuwkerke, dat evenals Aarts van den Berg op zoogenaamde donkerzittingen bedrog zou plegen. Wij deden zulks op grond van vroegere ervaringen. Thans ontvingen wij van den betrokkene, de verzekering, gesteund door derden, dat hij zijn belofte om op geenerlei wijze aan donkerzittingen mee te werken, indertijd door hem voor de Haagsche rechtbank afgelegd, gestand bleef en zal blijven. Wij zijn om wille van de Geestelijke Gaven, om wille van de aanhangers van het spiritisme, verheugd over deze gedragslijn van den heer Nieuwkerke. Daar zij thans dus overbodig is, trekken wij onze waarschuwing hierbij in.

NOTITIES VAN DE REDACTIE

- ★ Het eerstvolgende nummer van „Evolutie” verschijnt op Zaterdag 14 Juni met een omvang van zestien pagina's. Het schrijft over de leer van Mary Baker Eddy, de Christian Science; over socialisatie en rechtszekerheid; over het Goddelijke Woord en de menselijke uitleg; over dood en schijndood en bevat voorts de gebruikelijke artikelen over „De Innerlijke Tempel” en „Hellen en Hemelen”.
- ★ Zooals men weet is onlangs de nieuwe, vereenvoudigde spelling ingevoerd. Ook wij zullen deze gaan gebruiken. Daar er echter reeds verscheidene artikelen vooruit zijn gezet, wachten we daarmee tot den nieuwen jaargang, die met October begint.
- ★ We ontvingen een brief van een volgeling, die het Kerstnummer van „Evolutie” aan Theosophen had laten lezen. Deze maakten al dadelijk aanmerking op den stand van een ster, die op deze eerste pagina was afgedrukt. Volgens hen had deze met de punt naar boven moeten wijzen en zij critiseerden deze „fout” als een gebrek aan occult begrip. We geven deze beoordeelaars den raad nuchter te blijven en niet te verwazen in de mystiek. De afgebeelde ster was een gewoon vignet, dat elke goede drukker in zijn letterkast bewaart. Bij het plaatsen er van was elke gedachte aan occultisme ons vreemd. De Franschman noemt dit soort ijveraars: plus royaliste que le roi . . .

Vervolg van „DER WONDEREN WAARDE”

Golgotha en offert uzelf, want door dit te doen, zult gij als ik schooner dan ooit uit den dood verrijzen en opstijgen tot de hemelen. Dit doordat ge de stof overwon, doordat ge uw verkeerde persoonlijkheid aflegde en een andere ontving, met alle nieuwe en ongekende mogelijkheden daarvan.”

Even rijk, even zinvol is, dat Christus hierna metterdaad tot de hemelen ging, zonder één atoom van Zijn verheerlijkt lichaam achter te laten. Goddelijk begaafd als Hij is, dematerialiseerde Hij het en voerde het terug naar de oerbron, van waaruit Hij het won. Hij deed alzoo, opdat wij het niet tot een voorwerp van onze vereering konden maken, wat ons maar zou afleiden van de hoofdzaken van Zijn glorieus leven, Zijn wijsheid, Zijn geboden. Deze liet Hij achter mét het kruis op Golgotha, want daarheen alleen mag onze aandacht, onze werkzaamheid uitgaan, zoo wij gelijk Hij ten hemel kunnen varen!

ONTMOETING MET DE DUISTERNIS

GEESTELIJK LEVEN

Een woord van bezinning tot allen, die het niet nauw meer nemen met den huwelijksplicht, het merg van een gezonde en gelukkige gemeenschap.

Het gesprek, dat ik u hier navertel, was een der pijnlijkste, die ik ooit voerde. Ik wist dit tevoren, maar even zeker wist ik, dat het niet verzuimd mocht worden. Er stond te veel op het spel — voor de betrokkenen en voor de velen, die zich in soortgelijk omstandigheden bevonden. De statistieken vertellen daarvan. Met hun kille, onbarmhartige cijfers rekenen zij voor, dat ontrouw en echtbreuk in deze ellendige na-oorlogsche dagen tot „normale verschijnselen” zijn geworden. Men kan er zijn hoofd over schudden, men kan jammeren, maar daarmee wordt deze kanker niet uitgesneden. Het eenige middel, dat misschien nog effect sorteert, is een vlijmend beroep op de onverantwoordelijke elementen, in de hoop, dat zij zich hierdoor realiseren, wat zij door hun roekeloze handelwijze bezig zijn kapot te maken. Ge vindt het wellicht maar een poovere therapie. Het kan zijn, maar er is geen andere in ons bereik. Zoo zij ook dit beroep negeeren en hun duistere praktijken voortzetten, kan alleen het harde leven hen nog tot rede brengen!

Toen het kwaadaardige verschijnsel dan ook in een door mij geliefd gezin optrad, rekende ik het tot mijn Christenplicht in te grijpen om den chaos in harmonie te doen verkeerren. Ik sprak lang en duidelijk met den overspeligen echtgenoot en won hierna de belofte, dat hij naar zijn vrouw en kinderen zou terugkeeren om een nieuw leven te beginnen. Om hem in den komenden strijd te steunen, schreef ik voor hem en anderen den open brief, welken gij in het vorige „Evolutie”-nummer kon lezen. Maar ik begreep, dat ik, om blijvend resultaat te hebben, ook moest spreken met de vrouw, naar wie zijn streven was uitgegaan. Haar diende met klem te worden bijgebracht, dat zij zich op verachtelijke wijze vergrepen had aan waarden, die haar niet toebehoorden, en tevens, dat zij terstond uit zijn leven verdwijnen moest.

Op weg er heen dacht ik aan het woord van Meester Zelanus in zijn boek „De Volkeren der Aarde”, dat het huwelijk een geschenk Gods is, waardoor man en vrouw met Hem verbinding krijgen. Eens had ook deze echtgenoot het zoo begrepen, althans hij dacht het. Bloede het paradijs niet op, waar hij ging? Bracht zijn aanwezigheid geen zonnen in het oog van haar, die zijn leven deelde? De toekomst leek schoon en vol beloften als het voorjaar. Tot hij met de jaren tot de schokkende ontdekking kwam, dat het geluk zijn woning verlaten had. Dat hij niet langer liefhad! In plaats te blijven en te trachten het verloren paradijs terug te winnen, zocht hij het elders. Maar alles was nog niet verloren! Hij had mij beloofd naar huis terug te gaan en ik zou met hem blijven praten, zoo lang tot hij inzag, dat het Goddelijke geschenk, het volkomen geluk, slechts door harden, taaien strijd verworven kon worden. Met elken stap, dien ik deed, groeide mijn verlangen om voor dezen mensch te vechten en hem vernieuwd aan zijn gezin terug te geven. Toen stond ik oog in oog met de vrouw, die voor een niet gering deel schuld had aan zijn wangedrag.

Ik vroeg haar of het haar bekend was, dat de man, met wien zij een verhouding onderhield, gehuwd was en vader van twee kinderen, van wie een nog ongebooren. Ja, dat was haar bekend. Of zij zich dan ooit eens had afgevraagd, wat zij bezig was in dat gezin aan te richten. Nu was haar antwoord minder positief. Zij aarzelde en keek van mij weg. Ze had er wel eens over gedacht, maar... Ik bezwoer haar toen het alsnog te doen. „Ik wilaannemen, dat u van dezen man houdt, maar hij behoort een ander toe. U hebt geen recht op hem, geen enkel recht! En u weet dat, u kunt het weten! U handelt roekeloos, nee misdadig, wanneer gij hem in uw leven trekt en hem zoo zijn

plicht doet verzaken jegens zijn gezin. Ge ontneemt een vrouw haar man, kinderen hun vader. Ge vergriipt u aan het bezit van anderen, zie toch in wat u doet! Ik smeek u, laat dit leven los, zeg hem terug te gaan naar huis, waar hij behoort. Verbindt u met een ander, die vrij is, maar raak niet aan een gehuwd man. Gij beweert hem lief te hebben, maar bewijs het dan door hem weg te zenden naar waar zijn taak ligt. Zie, dan toont ge uw liefde, toont ge u groot en rechtvaardig. Stel u eens in de plaats van zijn vrouw. Denkt u eens in, dat u met uw twee kinderen zou worden weggezonden om wille van een ander. Ga in die pijn, dan weet ge zeker hoe ge handelen moet. Als ge echter doorzet en lacht om het zeer van anderen, dan behoort ge de duisternis toe. Wee u, als ge zoo hard bent! Maar ik wil niet gelooven, dat ge het kunt. Ge bent toch vrouw, ge hebt als zoodanig toch het moedergevoel in u, welnu, dan begrijpt ge beter dan een man, wat hier aangericht wordt. Ge hebt alleen nog niet nagedacht, maar liet u drijven door het nieuwe, dat in uw leven kwam. Maar denk dan nu, denk, denk! Dan weet ge, dat ge niet aan Gods wetten moogt raken. O, het spel, dat ge speelt, is zoo gevaarlijk, verschrikkelijk! Ge kunt dat niet straffeloos doen. Kunt ge ooit op rust, op geluk hopen, als ge weet, dat ge elken glimlach, elke hartelijkheid van zijn kant kocht met het verdriet van anderen? Immer, immer zullen de kinderen u aanzien, want ge ontnam hun hun vader! Kunt gij dit willen, nee, gij kunt het niet, wanneer er gevoel in u is! Ik vraag u, stuur hem terug naar zijn gezin. Geef ons de kans zijn leven ten goede te veranderen. Zijn vrouw wil hem nog aanvaarden, want zij heeft lief. Zij kent hem en kan hem altijd opvangen, — beter dan u, want de wetten brachten hen bijeen. Wij zullen voor hem vechten, het beste van onszelf inzetten om een mensch van hem te maken. Toon, dat ge liefhebt en ga uit zijn leven of ge bent een hyena, die zich zat drinkt aan het levensbloed van anderen. En dat geloof ik niet, tenzij ge het mij metterdaad bewijst!”

Ik kreeg het woord, dat hier noodig was. Zij zeide hem naar zijn vrouw en kinderen terug te gaan. Ik prees de bloemen om hun kleuren, want zij straalden mijn blijheid uit, die zoo groot was, dat ik haar niet uiten kon.

Ruim een week later deelde de echtgenoot zijn vrouw mee, dat hij besloten had te scheiden om met zijn nieuwe liefde te hertrouwen. De duisternis was verkozen boven het licht. Mij restte nog slechts met anderen te zorgen voor het verlaten gezin. Waarom ik het bovenstaande niettemin vastlegde?

In de vurige hoop, dat mijn beroep nut zal hebben voor anderen, die op soortgelijke wijze met harten spelen, zonder te beseffen, wat zij aanrichten!

LICHT UIT BOEKEN

De diepte van uw bewustzijn bepaalt de diepte van uw liefde, uw graad van liefde uw huwelijksgeluk. Wat is het voor een liefde, die ten strijde trekt? De geestelijk bewuste zielen kennen geen haat, zij hebben alles lief wat leeft en hierdoor straalt hun huwelijk heiligheid uit. Deze menschen beleven in alles de waarachtige harmonie, hun samenzijn is een geestelijke openbaring. Zij leeft voor hem en hij voor haar en beiden voor hun kinderen. Zoo heeft God man en vrouw willen zien, over hen sprak Christus. Zij kennen geen hardheid, niet één woord, dat neerhaalt of overheerscht. Wij zeggen u, als ge u dien machtigen toestand wilt eigen maken, tracht dan te dienen. Leer te dienen in uw huwelijk, zóó zult u aan liefde winnen.

(Uit Jozef Rulofs boek „De Volkeren der Aarde”)

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iederen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iederen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

*Gevraagd zoo spoedig mogelijk
2 à 3 ongemubileerde kamers voor
dame met zoon te Haarlem of
omgeving.*

Brieven: A. J. FELS,

Ruyckbaverstraat 5 — Haarlem

MACHINEFABRIEK GEBR. VAN STRAATEN

NEWTONSTRAAT 499—509

'S-GRAVENHAGE — TELEF. 33 58 58

Vraagt een machinebankwerker en een leerling-machinebankwerker

Kunsthandel J. G. DENIS

1ste Middellandstraat 27 . Tel. 30491
te Rotterdam

exposeert

enkele van Jozef Rulof's
nieuwste schilderijen

TER OVERNAME GEVRAAGD, door br.

1e deel van „Een blik in het Hiernamaals”

„Zij, die terugkeerden uit den
dood”

„De Kringloop der Ziel”

„Zielsziekten van Gene Zijde
bezien”

„Het Ontstaan van het Heelal”,
I, II en III

„Tusschen Leven en Dood”

Brieven onder letter G bureau van dit blad.

VERSCHENEN:

het acht pagina's tellend prospectus over Jozef Rulof, zijn leven, zijn leer en zijn taak en over de werkzaamheden van het Genootschap. Een ieder, die in de komende maanden propaganda wil maken, kan het in een beperkt aantal gratis bestellen bij de administratie van het Genootschap, Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage.

AAN DE HOUDERS VAN EEN HALFJAARLIJKSCH ABONNEMENT

Gij zijt blij, wanneer de nieuwe „Evolutie” in uw bus valt. Diezelfde blijheid deelt zich mee aan ons, wanneer gij allen, voor zoover ge dit nog naliert, deze week het abonnementsgeld voor het tweede halfjaar voldoet. Per postwissel bijvoorbeeld of door overschrijving op gironummer 7112 van de Nederlandsche Handel-Maatschappij, N.V., Kneuterdijk 1 te 's-Gravenhage. Het is voor u maar een eenvoudige handeling en ons bespaart zij extra-tijd en moeite. Mogen wij op u rekenen?

ADMINISTRATIE „EVOLUTIE”.

„Evolutie”

Abonnementsprijs f 8.50 per jaar (bij vooruitbetaling). Betaling kan geschieden door overschrijving op gironummer 7112 van de Nederl. Handel-Mij., Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. „Evolutie”, of per postwissel, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Kopij wordt vrijblijvend ingewacht. Terugzending geschiedt alleen, wanneer de postzegels daartoe worden bijgesloten.

Advertenties moeten uiterlijk 10 dagen voor verschijning worden ingezonden bij de Administratie, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage, telefoon 391873, die u gaarne de condities verstrekt.

Waarschuwing!

Voor ons Genootschap treedt als magnetiseur alleen op de Heer J. KOPPERS

Zijn adres is:

Goudenregenplein 15 — 's-Gravenhage

Wilt gij iets koopen, verkoopen of ruilen? Zoekt gij een betrekking of personeel? Wilt gij de omzet van Uw zaak vergrooten?

Adverteert dan eens in **Evolutie**
GE STEUNT UZELF
EN.... UW BLAD

Inteekenbiljet

Ik verzoek u mij te noteeren voor _____ abonnement(en) op het tijdschrift „EVOLUTIE” gedurende een jaar/een half jaar *. De betaling geschiedt door overschrijving op girono. 7112 van de Ned. Handel-Maatschappij, Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. Evolutie, of per postwissel Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Naam _____

Adres _____

Datum _____

* Doorhalen wat niet gewenscht wordt